

[Justitsministeren]

sige. Jeg synes selvfølgelig, det er helt rimeligt, at folketinget anvender den tid, der er nødvendig, således at vi ikke kommer med en lov, der er mere restriktiv, end det er nødvendigt af hensyn til formålet.

Jeg forstår dem, der udtrykker en vis beklagelse over, at det er nødvendigt at lovgive. Jeg er sikker på, at de, der har siddet i arbejdsgruppen, på samme måde har beklaget, at man skulle i gang med lovgivning her. Blandt medlemmerne i arbejdsgruppen var repræsentanter for skytteforeningerne, og der var repræsentanter for jægerne, men alle nåede til den konklusion, at det er nødvendigt at lovgive her. Og det er det også.

Vi kan ikke se væk fra, at dette, at for så vidt alle og enhver over en vis alder kan gå hen i en forretning og købe et jagtgevær, giver dem mulighed for at komme i besiddelse af noget, der er et af de allerfarligste våben. Et oversavet jagtgevær er et meget, meget farligt våben, og når vi ser hvor mange dødsfald der har været i forbindelse med anvendelsen af jagtgeværer, både de oversavede og de andre, må vi sige: kan vi risikere at lade det fortsætte? Bør vi ikke gøre noget for at forhindre i hvert fald det frie salg af våben af denne art? Det er det, vi har gjort.

Jeg har lempet nogle af de bestemmelser, der var foreslået, i forhold til dem, der i dag besidder jagtvåben, for ikke at gøre indgrebene større end nødvendigt. Jeg har også ment, at det er nødvendigt, at vi finder frem til en form, hvor man foruden at standse salget til alle i forretningerne har mulighed for at bedømme personer, sådan at de ikke qua jægere kan komme i besiddelse af et jagtgevær, når man kan konstatere, at de tidligere har gjort sig skyldige i en kriminalitet, hvor man vil sige, at det ikke vil være forsvarligt.

Det er alene derfor, forslaget om samkøring med kriminalregisteret er fremkommet. Men jeg forstår udmærket, at man ud fra en almindelig tilbageholdenhed med hensyn til registre og ud fra en tilbageholdenhed med hensyn til at acceptere, at registre kan overføres til noget andet, siger: kan vi ikke finde frem til en anden form? Jeg har konstateret, at indvendingerne heroverfor er så mange og kommer fra så mange partier, at det må være rigtigt, at vi finder en anden form, hvad jeg ikke har spor imod.

Vi har altså her nævnt den mulighed, der er foreslået af dem, der skal beskæftige sig

med det, politimestre og andre, for at kontrollere det, den måde, de mente var mest effektiv, men jeg har ikke noget som helst imod, at vi finder frem til andre veje, der er mindre indgribende, og hvor vi ikke bevæger os, som hr. Jimmy Stahr og andre har nævnt det, ind på et registerområde på en måde, vi ikke bryder os om.

Jeg forventer altså efter den tilslutning, der har været til lovforslaget, at folketingets partier ligesom jeg selv erkender, at hvad enten vi har lyst til det eller ej, vil det være uforsvarligt, hvis ikke vi tager fat på at gennemføre en kontrol, nogle begrænsninger på dette område, for at yde det bidrag, vi kan, til, at det ikke bliver for let at anskaffe et våben, der kan anvendes til drab, røveri eller andre alvorlige forbrydelser, men at vi finder en form, taler sammen om en form, hvor restriktionerne bliver så få som muligt.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Knud Østergaard):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

7) Første behandling af lovforslag nr. L 190:

Forslag til lov om boligbyggeri.
(Fremsat 20/4 83).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Kaj Poulsen (S):

Boligministeren siger i sin fremsættelsestale:

»Jeg ved godt, at nogle vil sige, at en reduktion af den almennyttige kvota på 1.100 lejligheder i 1984 er udtryk for regeringens modvilje mod den almennyttige sektor.